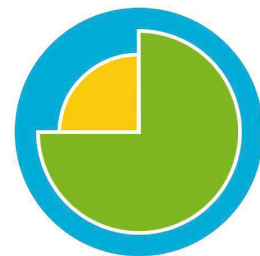

JIŘÍKOVINY

Horní Jiřetín a Černice info, Září 2016

*Vážení čtenáři,
prázdninové měsíce
se s námi rozloučily
a příroda kolem
nás nám množstvím
barev dává vědět,
že se blíží podzim.
Září nám zabarvilo
Krušné hory,
poslalo děti do
školy, zahrádkářům
přineslo, jak
doutáme, bohatou
úrodu a vám
po dvouměsíční
pauze také další
městské listy.
Ty si díky stále
letnímu počasí
můžete u kávy
či čaje přečíst
třeba v altánku na
zahradě. Příjemné
čtení!*

Redakce

www.hornijiretin.cz

Slovo starosty

Po letní přestávce se děti vrací do školy, kde se během prázdnin ledašco změnilo. Především jsou nyní všechny třídy základní školy umístěny v jediné budově, přestěhovala se školní knihovna a z původních kabinetů vznikla i jedna zcela nová učebna. Věřím, že všechny tyto úpravy budou ku prospěchu žáků i učitelů, a do nového školního roku 2016/17 jim všem přeju mnoho úspěchů a radosti.

Další suché léto potvrdilo potřebnost přípravy rozličných opatření k ochraně povrchových i podzemních vod. Území našeho města má v tomto ohledu slušné možnosti a v současné době, kdy si konečně také stát uvědomuje, že kvalitní voda ubývá, a vypisuje proto dotační výzvy k tomuto účelu, se pokusíme vytipovat a vyprojektovat některé smysluplné záměry.

V počátku září byla dokončena obnova objektu bývalé samoobsluhy čp. 49 v ulici Mostecká a jeho adaptace pro potřeby

zdravotnictví a služeb. Budova s novou fasádou a sedlovou střechou již sama o sobě významně přispěla k příjemné změně estetického vnímání prostranství mezi tímto objektem a restaurací U Karbanů. Druhou etapou obnovy této části města bude realizace parkových úprav celého „náměstí“, což je zatím brzděno tím, že dosud není podepsána nájemní smlouva mezi naším městem a Palivovým kombinátem, který je vlastníkem některých pozemků v řešeném území. Dle sdělení zástupců kombinátu je reálné, že smlouva bude uzavřena ještě během září. V souvislosti s opravami čp. 49 bych rád zmínil drobnou, ale velmi příjemnou zprávu. Zástupci provádějící firmy byli mile překvapení, že se jim za celou dobu realizace neztratil na staveništi žádný materiál, žádné nářadí, zařízení ani cokoliv jiného, a to ani v prvních měsících realizace, kdy byl objekt bez oken, dveří či jiného zabezpečení. Přejme si jen, aby si naše město tuto dobrou pověst zachovalo i do budoucna.

Na nečekaný problém jsme narazili při přípravě obnovy chodníku spojujícího Horní Jiřetín s Černicemi. V celé délce trasy totiž leží sdělovací kabel, který bude nutno přeložit, což nám trochu komplikuje termín vlastní realizace.

V našem městě máme celou řadu „zeleňých“ ploch, které mohou být časem krásné, ale které potřebují dlouhodobou odbornou péči. V této souvislosti jsem moc rád, že zastupitelé na své poradě podpořili záměr vytvořit pracovní místo městského zahradníka, což by měl být člověk vzdělaný a zkušený v oboru zahradních a parkových úprav.

Usilovně se pracuje na otevření naší první naučné stezky. Trasa stezky vede krásnými podkrušnohorskými scenériemi. Věřím, že nejen pro návštěvníky, ale i pro řadu místních budou některé úseky objevem a příjemným překvapením.

Všem vám přeju krásný začátek podzimu.

Vladimír Buřt

Rozhovor s Jarmilou Křížovou

Kniha může mít pro každého jiný význam. Někdo si myslí, že ji nepotřebuje, někdo s ní odpočívá, jiní s ní unikají z běžného života a pro některé je životně důležitá. To poslední platí pro knihovnici a spisovatelku Jarmilu Křížovou, kterou lidé potkávají každé úterý a pátek v kulturním domě u knižního pultu. V rozhovoru pro městské listy Jiříkoviny mimo jiné prozradila, proč se dnes už nečte Harry Potter nebo co ji přivedlo k vlastní literární tvorbě.

Bez mála padesát let se věnujete knihám? Kdy vaše láska ke slovům a větám začala?

Hned jak jsem pochopila písmenka. A možná ještě dříve, protože mi maminka často četla nahlas. Tak někdy v té době jsem se zamilovala do knížek. Číst jsem se naučila sama.

A dokonce tak dobře, že jste už v pěti letech četla prvňáčkům ve třídě pohádku...

V té třídě tehdy byla moje starší sestra. Čtení ke mně přišlo tak nějak samo. Číst jsem se naučila globální metodou, kdy se člověk učí rovnou celá slova.

Po střední knihovnické škole jste zamířila kam?

Prošla jsem knihovnami v Říčanech, krajskými knihovnami v Kladně, Litvínově, kde jsem působila 23 let, a v současnosti jsem v Horním Jiřetíně.

Jak již dlouho pečujete o knihovnu v Horním Jiřetíně?

Třetím rokem.

Dokáže naše knihovna svým knižním fondem konkurovat jiným menším městským knihovnám?

Určitě. Knižní fond máme rozsáhlý, půjčovných hodin dostatek a knihovna se může pochlubit i relativně slušným počtem čtenářů a velmi vysokým množstvím výpůjček.

Kniha je pro vás čím?

Kniha pro mě znamená velmi mnoho. V těžkých dobách je pro mě únikem z reality. S postupujícím věkem se stále více držím

beletrie, dříve jsem milovala literaturu faktu. Každá životní situace vás přivede k jinému žánru.

V knihovnách jste povětšinou pracovala v dětských odděleních. Stále dokola slýcháme, že dnešní děti nečtou. Jak je to tedy s těmi dětmi?

Slýchám to dost často, ale myslím si, že to vždycky bylo s těmi dětmi podobné. Vzpomínám na základní školu, kterou jsem navštěvovala mezi lety 1958 a 1967. Tehdy jsme měli ve třídě tři nebo čtyři pravidelné čtenáře. Takový počet bychom našli i dnes. Domnívám se, že kdo chce číst a potřebuje číst, neodláká ho od knihy žádná nová technologie. Přesto určitý pokles dětského čtenářstva zachytit můžeme.

Čím je to podle vás způsobeno?

Velkou ranou pro dětské příběhy bylo jejich zfilmování, které knihám citelně ublížilo. Vzpomínám například na sedm dílů Harryho Pottera. Moderní pohádka o mladém kouzelníkovi šla doslova z ruky do ruky. Na jednotlivé díly jsme museli mít pořadníky. Zájem skončil ve chvíli, kdy se poslední díl knihy o Potterovi zfilmoval. Tento trend můžeme pozorovat i u dalších bestsellerů. Zajímavé je, že u dospělých čtenářů toto neplatí.

Co se u dětského čtenáře nezměnilo?

U dívek je to zájem o dívčí romány, i když je menší než dříve. A nezměnil se ani zájem o různé módní knižní vlny. Byla doba čarodějů, byla doba upírů atd. Ve své době se tyto knihy těšily velkému zájmu.

Z tradiční literatury pro nejmenší obtoji u čtenářů ještě které příběhy?

Vydržel nám Krteček, který stále umí nalákat nejmenší, ať už je v jakékoli podobě, a Pejsek a kočička.

Jak si u teenagerů stojí třeba Rychlé šípy?

Zažily chvilkový boom začátkem devadesátých let, kdy se navrátila na pulty skautská literatura. V knihovnách povětšinou zůstaly v komiksové variantě. Bohužel s takřka úplným nezájmem se setkávají klasické dobrodružné příběhy, jako jsou májovky a verneovky.

Co je pro vás do budoucna pro knihovnu nejdůležitější?

Samozřejmě lákat další čtenáře k návštěvě a navázat užší spolupráci se školou nebo klubem seniorů.

Nemůžeme v našem rozhovoru vynechat, že vy sama jste knižnímu světu přispěla několika svými romány. Vaše prvotina „Do bytu psa nechci!“ vyšla v roce 2011. Chtěla by se říct, až v roce 2011. Nikdy předtím jste o vlastní tvorbě neuvažovala?

Byla jsem pohlcená svou prací a rodinou. Myšlenky na vlastní tvorbu přišly až ve chvíli, když jsem odešla do důchodu. V té době jsem začala přemýšlet o tom, že si skoro nepamatuju, jak vyrostly mé děti. První kniha začala vzpomínkou na nejmladší dceru, která si přála pejska do bytu v paneláku.

A první humoristický román byl na světě...

Ano. V tom dalším, s názvem Naše patálie a lapálie, jsem pro změnu vzpomínala na veselé i neveselé příběhy celé své rodiny. Svým prarodičům jsem potom věnovala knihu Píši ti s láskou, kterou jsem převážně poskládala z jejich dochovaných dopisů. Následovaly příběhy s autobiografickými prvky Zpověď smutný holky a Druhá zpověď smutný holky.

Jiří Beneš

Všechny knihy autorky Jarmily Křížové najdou čtenáři v hornojířetínské knihovně

Jarmila Křížová se narodila 25. 6. 1952 v Jablonci nad Nisou. Po střední knihovnické škole nastoupila jako knihovnice nejprve v Říčanech, pak v Kladně a Litvínově, kde pečovala o knižní fondy určené mladým čtenářům. Dětem se věnovala i mimo knihovnu. Působila například i jako vychovatelka nebo učitelka na několika základních školách. Mnoha aktivitám se věnuje i v současnosti. Vede knihovnu v Horním Jiřetíně, pořádá besedy a po odchodu do důchodu se začala věnovat i vlastní tvorbě. První spisovatelské úspěchy přišly již s humoristickým debutem Do bytu psa nechci! V současnosti žije v Horním Jiřetíně.

Milí žáci, vážení rodiče,

jistě se shodneme na tom, že i letos byly prázdniny krátké. Doufám však, že jste si odpočinuli a prázdniny si užili. 1. září jsme zahájili nový školní rok, který jistě přinese další z řady změn.

Během prázdnin jsme měli v plánu řadu přesunů a rekonstrukcí, z nichž většina dopadla velmi dobře. Velký a nelehký úkol bylo sjednocení základní školy pod „jednu střechu“. Přesun první a druhé třídy do budovy u kostela se však povedl, a tak se můžeme těšit na společné setkávání všech školáků i pedagogů základní školy.

Ve škole byly vymalovány některé třídy (celé první patro horní budovy) a některé další prostory obou budov. Z průchozích kabinetů výchovného poradce a správce ICT vznikla malá a velmi pěkná třída anglického jazyka, určená především pro dělené hodiny jazyků.

Snažili jsme se o přesun interaktivních tabulí, bohužel se nám do cesty připletly technické překážky. Tyto jsme ze značné části odstranili a další se pokusíme v dohledné době vyřešit.

Rozsáhlou rekonstrukcí měly projít šatny žáků ve sklepních prostorách horní budovy, zde jsme ovšem narazili na vysokou vlhkost a nevyhovující podlahu. Musím konstatovat,

že se nám vzhledem k „nevysychání“ podlahy zatím nepodařilo rekonstrukci dovést úspěšně do konce. Děláme maximum proto, aby žáci školy měli k dispozici moderní vybavení v podobě šatnových skříněk, které jsou připraveny k instalaci u nás ve škole. Vše je nyní v závěrečné fázi – podlaha je položena. Instalace skříněk by měla proběhnout během následujícího týdne.

Během září také začne fungovat zcela nová knihovna školy, která je umístěna v „pavilonu“ za školou a pedagogové se svými žáky ji mohou využívat i v dalších vyučovacích hodinách (hudební výchova, jazyky atd.)

Pro školní družinu proběhlo zcela zásadní rozšíření prostor a následně byly realizovány drobné změny. Do budoucna plánujeme další úpravy a dovybavení.

Zásadním dokumentem školy v oblasti výchovy a vzdělávání je školní vzdělávací program „Cesta za poznáním“, který prošel obsáhlými změnami a úpravami. Nedílnou součástí těchto změn byla část týkající se tzv. inkluze, která vychází z novely školského zákona. Úpravou i změnami prošel také školní řád vč. pravidel pro hodnocení žáků. To vše bylo projednáno na školské radě. S dokumenty budou žáci i zákonní zástupci seznámeni a budou také zveřejněny na webových stránkách školy [www.zsmshor-](http://www.zsmshor-nijiretin.cz)

nijiretin.cz. Na webových stránkách budeme vkládat aktuality, fotografie a všechny potřebné informace ať už pro žáky, zákonné zástupce i širokou veřejnost.

Na začátku října začnou fungovat zájmové útvary, které povedou pedagogové, popř. další dobrovolníci. Jejich nabídka je k dispozici na nástěnce i na webových stránkách školy.

V průběhu roku žáci absolvují několik projektových dnů a chystáme i další akce, které nechci v současné chvíli prozrazovat.

Od října bude ve škole působit školní psycholožka PhDr. Zdena Pavlíková, která bude provádět vyšetření žáků s různými obtížemi a bude k dispozici žákům i zákonným zástupcům.

Na závěr bych chtěla popřát všem pohodový a klidný školní rok, žákům chuť chodit do školy a vzdělávat se, prvňáčkům nezapomenutelný vstup mezi školáky, vycházejícím žákům správný výběr střední školy a kvalitní přípravu na přestup. Všem zaměstnancům, kolegům pak přeji, aby pro ně byla práce zábavou a koníčkem. V neposlední řadě pak rodičům mnoho trpělivosti a pohody se svými ratolestmi.

Budu se na vás těšit v průběhu celého školního roku 2016/2017.

Klára Krivánková, ředitelka školy

Zahájení šk.roku 2016/17 v ZŠ a MŠ v Horním Jiřetíně proběhlo 1.9.2016 pro třídy 2.-9. v budově školy, kde došlo během prázdnin k mnoha stavebním změnám. P. učitelky přivítaly žáky a popřály jim hodně úspěchů.

Pro žáky 1.třídy bylo přichystané slavnostní přivítání v Kulturním domě v Horním Jiřetíně. Na začátku dostali prvňáčci dar, který jim předávali žáci 6. třídy – ohromnou krabici, kde byla ukrytá p. učitelka Mgr. N. Stefanová, která se na děti moc těšila. K prvňáčkům a jejich rodičům přišla promluvit ředitelka školy Ing. Klára Krivánková a zástupci města jim předali dárky. Ve třídě v budově školy pak ještě čekala na děti pozornost z Ústeckého kraje. Věříme, že se bude dětem ve škole líbit celý rok, tak jako ten první den.

Irma Vaňková

Prvňáčkové naší základní školy v roce 2016

a v roce 1949

ŠKOLA v MINULOSTI A NYNÍ

Máme tu září a s ním i nástup do školy, pro budoucí prvňáčky to je něco nového a dosud neprobádaného. Jak ale vypadal nástup do první třídy v minulosti?

Na konci 19. století děti sedávaly ve školních lavicích po šesti a na zdi visela podobizna císaře. Nebylo výjimkou, že třída měla i 100 nebo 120 žáků. Do školy se více chodilo pěšky, například bylo na vesnicích běžné, že ráno se sešly děti z celé vesnice a šly samy několik kilometrů třeba i přes les do školy. A odpoledne zase nazpátek. Předchůdcem aktovky byl speciální drátěný nosič. Jednoduché brašničky s jedním neděleným vnitřním prostorem se vyráběly z pevného kartonu nebo kůže a objevily se až na přelomu 19. a 20. století. Nyní se používají k výuce interaktivní tabule, dříve se ale psalo na břidlicové tabulky.

Co se sešitů týká, tak ty byly dostupné od 60. až 70. let 19. století. Do té doby psaly děti na tabulky a papíry, které linkoval přímo pan učitel.

Stejně to bylo i se školními pomůckami. Mnoho školních pomůcek si učitelé vyráběli sami. Nejvíce při výuce přírodopisu, kdy učitelé vytvářeli sbírky motýlů, brouků, ale i minerálů nebo jiných přírodnin. Často brali na sběr i svoje žáky. Ve fyzice, chemii i přírodovědě se používaly krásné řemeslné výrobky. Každá třída měla dříve svou vlastní šatnu přímo v místnosti. Samostatné školní šatny se objevují až od 70. let. O dvacet let

dříve zase děti v učebně vídaly pionýrský koutek.

A jak to bylo s učitelským povoláním?

Učitelé a učitelství jako profese se ustanovili v době, kdy začaly vznikat první školy. Prvními učiteli byli zpočátku kněží. První zprávy o vzdělávání souvisí s příchodem Konstantina a Metoděje na Moravu v roce 863. V 16. a 17. století u nás v oblasti vzdělání sehrála velkou roli Jednota bratrská. Významné reformy se na území Čech odehrály hlavně v 18. století za vlády Marie Terezie.

Pro zajímavost uvádím úryvek ze školního předpisu z roku 1805, kde je popsán profil učitele v 18. století:

„Učitel má mít zdravé tělo, dobrý zdravý rozum, zdravé smysly a dobrou výřečnost. Má to být bohabojný muž, příkladný k žactvu. Má se vyvarovat všeho, co by ho uvrhlo v posměch a opovržení.“ Učitelé byli důrazně varováni, aby se přestali toulat, nevedli zpuštělý život. Bylo jim výslovně zakázáno hrát na svatbách a v hospodách. Svým žákům měli být milujícími, dobrými otci, při odměnách a trestech měli osvědčovat svrchovanou nestrannost. Styk učitelů s rodiči měl být upřímný a přátelský. Současně předpis zdůrazňoval, že vážnost učitelů poroste, bude-li v jejich domech panovat pořádek, čistota, mír, manželská snášenlivost, dobrá výchova vlastních dětí a zdárné hospodářství.

Povolání učitele bylo tedy velmi náročné a často málo placené. Ještě horší než učitelé to měly v minulosti ženy učitelky. Pro učitelky platil až do roku 1919 celibát, takže vyučovat mohly pouze svobodné ženy nebo vdovy. Mezi hlavní náplň volného času učitelky patřily především školní povinnosti.

A nyní se pro změnu podíváme, jak by mohla vypadat výuka v budoucnosti.

Naprostou novinkou ve výuce jsou digitální odznaky a tzv. nanodiplomy, které jsou používány na některých univerzitách v Americe. Jakmile si studenti osvojí potřebné znalosti nebo dovednosti, získají odpovídající digitální odznak, který mohou prezentovat na sociálních sítích nebo svých on-line profilech. Potenciální zaměstnavatel pak může odznak rozkliknout a rychle zjistit, za jakých podmínek jej student získal. Na podobném principu fungují kurzy programování a technologií zakončené tzv. nanodiplomy. Studenti si vyberou např. program tvorby webových stránek a na pěti až osmi projektech demonstrují nově nabyté dovednosti. Právě nanodiplomy mohou být pro zaměstnavatele zlomové, protože na nich vidí znalosti a dovednosti rentabilní pro konkrétní práci.

Na závěr uvedu citát našeho nejznámějšího pedagoga – Jan Amose Komenského:

„Škola je dílna lidskosti, kdež lidé mladí a suroví bývají ku přijetí plných pravých obrysů vzdělávání, aby nezůstali pařezy, nýbrž stali se živými obrazy Boha, tvory Tvůrci nejpodobnějšími.“

Lucie Dandová

Fotbalová mládež

Fotbalové léto již nenávratně skončilo. Ještě o prázdninách se rozjela příprava na další ročník dorostenecké soutěže. „Kluci začali s tréninkem ke konci července, kdy ještě hodně hráčů bylo na dovolené,“ uvedl David Relich, funkcionář jiřetínských dorostenců. „Bylo to složité období, protože spousta borců sice má prázdniny, ale chtějí si přivydělat, a proto chodí na brigády. Nemůžeme se jim divit, že některým už nezbyla chuť nebo čas na trénink,“ upřesnil David. Postupem času se však morálka zlepšila a dorostenci sehráli i jeden přípravný zápas proti FK Duchcov. Na konci srpna pak vstoupili do soutěže jasnou výhrou. „Všichni věříme, že v nastoleném trendu budeme pokračovat. Naše ambice jsou určitě mnohem vyšší než v loňském ročníku, kdy jsme obsadili šesté místo. Letos chceme hrát mnohem útočnější fotbal a pohybovat se na úplné špici tabulky. Myslím, že potenciál na to je,“ přiblížil cíle dorostenců Relich.

Žáci začali s tréninkem ještě později. Tady se Jiřetínští potýkají s malou hráčskou základnou, protože 6 hráčů z ročníků 2002–2003 odešlo hrát ligové soutěže. Přesto žáci vstoupili do soutěže se vši parádou, když

svůj úvodní zápas dokázali vyhrát. „V této věkové kategorii bude hodně rozhodovat, v jakém věkovém složení nastoupí ostatní kluby, protože zde hrají hráči ročníku 2002 a mladší. My máme tým složený převážně z kluků ročníků narození 2004–2005, ale i ti se samozřejmě budou s postupným tréninkem zlepšovat. Za dva roky tak budou někteří z nich oporami mužstva. Na to si však budeme muset chvilku počkat. Tady budou ambice určitě nižší než u dorostu,“ řekl v rozhovoru pro Jiřetínku David Relich.

Přípravka začala s tréninkem také až na konci prázdnin a do soutěže vstoupila až v září. I k přípravce se vyjádřil funkcionář mládeže Relich: „Tady bych chtěl poznamenat, že to nemáme jako v jiných oddílech,

kde je mladší a starší příprava (to samé platí i o žácích i dorostencích). Máme jen jeden mančaft. Proto činí věkový rozdíl mezi kluky i 4 roky a u takto malých borečů je to prostě znát. Tady nehrají vůbec žádnou roli výsledky, ale chceme, aby se kluci dále rozvíjeli a oblíbili si fotbal jako takový, a třeba v budoucnu nahradí jejich starší kolegy, opory A mužstva.“ Relich vysvětluje, jak je to s takto malými chlapy: „Spousta dětí zkouší i jiný druh sportu, jako je hokej, florbal, stolní tenis či házená. Proto nikdo nemůže vědět, jakému sportu se budou věnovat. Rádi bychom přivítali i nějaké nové tváře, všem jsou dveře klubu otevřené. Všem mládežníkům tak přejeme v nadcházející sezóně mnoho štěstí,“ ukončil povídání Relich.

Marek Moudrý

Zahajujeme sezonu

Jana Žázová, mladí hasiči

„Celé prázdniny jsme čerpali energii na další hasičskou sportovní sezonu. Momentálně se už velmi intenzivně začínáme připravovat na náš další pořadatelský počín, 2. ročník branného závodu ČERNICKÝ BRANÁČEK 2016. Uskuteční se 8. 10. V loňském roce byl závod velmi úspěšný. Doufáme, že i letos se vyvede stejně dobře. Dále, naši mladí hasiči pojedou obhájit svá dobrá umístění v okresním kole hry Plamen.“

Věra Dobiášová, taneční soubor Los Gatos

„Koncem září se chystáme na výlet do Mirakulum. Čekají nás různé výstupy na akcích a několik soutěží. Začneme pracovat i na nových tanečních sestavách.“ Los Gatos

Jak to bylo v Alicante

Město Alicante a sousední Elche leží na východním pobřeží Španělska. Zde se konalo již 18. mistrovství světa seniorů ve stolním tenisu. Zúčastnilo se ho rekordních 4 604 stolních tenistů starších 40 let z 80 států naší planety. Mezi nimi byli také tři zástupci z mosteckého regionu. Zástupcem oddílu stolního tenisu Sokola Horní Jiřetín byl Zdeněk Hylský, který startoval v kategorii hráčů 65–69 roků. Zde bylo přihlášeno celkem 424 hráčů, kteří byli rozděleni do 106 skupin. První dva z každé čtyřčlenné skupiny postupovali do hlavní vyřazovací soutěže. V prvním utkání jsem zvítězil nad Švédem Grapenheidem 3:2, dále porazil Jormaneinena z Finska 3:0 a poté Manfreda Hoffmanna z Německa 3:1. Soutěž pokračovala dále vyřazovacím způsobem. Nejprve jsem zvítězil nad zástupcem Ruska jménem Nuta Laba 3:1, v dalším utkání nad Němcem Münnemannem 3:2. Zvláště toto utkání bylo velmi dramatické, neboť ve 4. i 5. setu jsem prohrával vždy 10:8, ale nakonec se štěstím a pevnými nervy vždy zvítězil 13:11. Tímto jsem se probojoval mezi 32 nejlepších hráčů. V dalším utkání stejně jako na ME v Brémách 2013 jsem prohrál se zástupcem Slovenska Korbelem 1:3, který nakonec prohrál z mistrem světa Wangem z Číny.

Stejný systém jako v jednotlivcích platil i pro čtyřhru. S kolegou Horákem z Vrchlabí jsme hladce vyhráli skupinu, kde jsme postupně porazili Francouze 3:0, dále domácí Španěly 3:1 a zástupce Německa 3:0. Ve vyřazovacím pavouku jsme po prvním hladce vyhraném setu prohráli s průměrnými Turky 1:3. Na MS jsem dohromady sehrál 10 zápasů s celkovým skóre 8 vítězných a dvě porážky.

Co se týče jednotlivců, dle redukováného pořadí jsem na konec skončil na slušném 17. místě. K medaili bylo ještě daleko. I tak jsem byl se svými výkony spokojen.

Chtěl bych tímto také poděkovat svým kolegům z oddílu, kteří sledovali moje utkání na internetu a posílali mi povzbuzující esemesky. Zvláštní poděkování patří vedení TJ Sokola Horní Jiřetín a starostovi našeho města panu Ing. Vladimíru Buřtovi, kteří částečně přispěli k tomuto neobvyklému zážitku. Vždyť hrát stolní tenis před pětitisícovou kulisou, to se jen tak nestává!

Zdeněk Hylský

Jiří Beneš, Divadlo SchachTa

„Do konce roku máme v plánu připravit pohádku pro děti a v říjnu chystáme první reprízu naší nové komedie Kamarádi do deště.“

Jiří Beneš, Divadelní studio Praktikábl

„V minulém roce jsme kromě jiného vytvořili i filmovou báseň s názvem Jehličí. Filmově budeme pracovat i v letošní sezoně. A před Vánoci se také ukážeme s autorským divadelním představením.“

Renáta Smoláková, Oddíl moderní gymnastiky

„Začátkem září se uskutečnil nábor gymnastek pro ročníky 2011 a 2012. Zájem byl obrovský, proto Oddíl moderní gymnastiky pro závodní rok 2017 otevře dvě přípravy. Starší závodnice se připravují na společné skladby pro letošní sezonu 2016. Připravují celkem čtyři skladby.“

JSDH Horní Jiřetín_výjezdy

11. 7. Požár skládky odpadů Celio. Poplach vyhlášen ve 23.00, návrat na základnu v 9.10
16. 7. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
24. 7. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
26. 7. Výpomoc na čističce odpadních vod v Horním Jiřetíně
27. 7. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
28. 7. Výpomoc na čističce odpadních vod v Horním Jiřetíně
29. 7. Výpomoc na čističce odpadních vod v Horním Jiřetíně
30. 7. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
4. 8. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
8. 8. Proplach kanalizace v Horním Jiřetíně kvůli kamerové kontrole potrubí
11. 8. Proplach kanalizace v Horním Jiřetíně kvůli kamerové kontrole potrubí
13. 8. Průvod městem
14. 8. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
26. 8. Požární asistence při natáčení seriálu České televize na zámku Jezeří od 17.00 do 6.00
1. 9. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně
2. 9. Loučení s létem na koupališti. Pěna pro děti
3. 9. Požár haly na skládce odpadů Celio. Poplach vyhlášen v 9.24, návrat na základnu v 16.45
4. 9. Lezecký výcvik hasičů na hasičské stanici HZS Most
10. 9. Likvidace nebezpečného hmyzu v Horním Jiřetíně

Klub seniorů

Od doby poslední zprávy o činnosti našeho klubu uplynulo dost času, takže stručně: Navštívili jsme hrady a zámky v Litoměřicích, Veltrusy, Nelahozeves a další. Ve Skanzenu v Přerově nad Labem jsme poznávali způsob života našich předků a v Lysé nad Labem jsme obdivovali originální sochy Matyáše Brauna. Naši členové jsou i sportovně nadaní. Na celostátních seniorských hrách v Praze získalo družstvo Ústeckého kraje krásné místo díky medailím našich členů – zlato a stříbra i bronz přivezli i z okresních her v Mostě, které v srpnu pořádala Městská správa sociálních služeb. Chodíme cvičit, učíme se německy, organizujeme sbírky pro charitu, máme předplatné do divadla v Mostě. Rádi se zúčastníme všech akcí pořádaných městem. Před námi jsou jednodenní výlety i zájezd do vinného sklípku na Moravě. Těšíme se na den seniorů nejen v mostě a v Litvínově, ale uděláme si vlastní oslavu i v našem kulturním domě. Budeme i nadále informovat občany našeho města o naší činnosti nejen v Jiřkovinách, ale využíváme i prostor v Radnici, který je určen pro Horní Jiřetín. Veškeré dění je zaznamenáno včetně dokumentace v kronice klubu.

Evža Šiřteská

Naučná stezka

Naučná stezka se brzy otevře!

V současné době město dopracovává klíčové materiály k naučné stezce. Stezka si klade za cíl nabídnout co možná nejzábavnější formou zajímavosti a postřehy z našeho bezprostředního, ale i širšího okolí. Milovníci procházek se dočkají celkem deseti stanišť a deseti tematických okruhů. Termín otevření naučné stezky se zájemci dozvědí na www.hornijiretin.cz nebo na Facebooku ve skupinách Horní Jiřetín a Černice info či Horní Jiřetín kulturní.

Radek Vrábek

MŮJ ŽIVOT REPORTÉRA Josef Klíma

22. 9. / 18 hodin

KULTURNÍ DŮM HORNÍ JIŘETÍN

Známý reportér povpráví o známých kauzách a událostech.

Vstupné: 100 Kč

Předprodej vstupenek od 1. 9. 2016 na Městském úřadě v Horním Jiřetíně

Kultura

Městské slavnosti 2016

V srpnu se v Horním Jiřetíně odehrála klíčová událost, která doprovází občany města, ale i jeho nejširší okolí tradičně již nespočet let, mariánská pouť. Čtvrtým rokem je také propojena s městskými slavnostmi u kulturního domu. Atrakce, dobové bitvy rytířů, nejrůznější dobové a jiné stánky, tradiční dechovka v areálu chovatelů, komentované prohlídky kostela nebo v neposlední řadě ukázka živého ptactva u sochy sv. Jiří nebo večerní koncerty, které letos přilákaly rekordní počet lidí. To je jen krátký výťah toho, co město nabídlo dětem i dospělým. Každý rok s sebou slavnosti přináší něco nového. Letos se k oslavám města přidal průvod spolků a zájmových skupin,

kteří působí v Horním Jiřetíně. A že takových spolků není v Horním Jiřetíně málo! Zapojili se členové klubu seniorů, hasiči, gymnastky, mladí hasiči, taneční skupina Los Gatos, starší hasiči, hasičky, fotbalisté, turisté, divadelní kroužek pro děti, divadlo SchachTa, stolní tenisté, žáci základní školy, členové místní kapely Skanzen a další. První ročník průvodu odstartoval u Trioly a skončil u kulturního domu. Ani ten nezůstal stranou a byl zahrnut do programu městských oslav. Na několik hodin se totiž kulturní dům proměnil v hotel Central, který se v budově kdysi nacházel, a nabídl originální divadelní prohlídku.

Radek Vrábek

Historie poutí v Horním Jiřetíně

První doložitelné zmínky o pouti v Horním Jiřetíně sahají až do začátku 15. století. První podložená pouť se konala již v roce 1409. K této historické době však máme pouze nemnoho informací.

Významnou úlohu hrál místní kostel Nanebevzetí Panny Marie, který byl poprvé doložen již v roce 1263, a lze tušit, že již od jeho vzniku se konaly akce podobné poutím. Narůstající počet poutníků, především po morové epidemii z roku 1680, však způsoboval problémy. Stávající kostel začal být nedostatečným, a proto se majitelé panství, Valdštejnové, rozhodli pověřit stavitele Jeana Baptistu Mattheye stavbou nového kostela. Svého úkolu se zhostil v roce 1694. Po šesti letech byl kostel dostavěn, později přibyla zvonice a z plánovaných sedmi kaplí v jeho blízkém okolí se podařilo

zrealizovat tři stavby, které však postupně zanikly.

Celý poutní areál byl využíván až do roku 1945, kdy historické události odsunu sudetských Němců způsobily zpřetrhání historických vazeb. Dnes z celého komplexu zbyl pouze samotný kostel a přilehlá budova fary.

Moderní forma poutí, jak ji známe dnes, tedy se stánky s občerstvením, s poutíovými atrakcemi a doprovodným programem, je záležitostí až socialistické éry. Ještě v meziválečném období sestávalo poutíové veselí z několika málo stánků s občerstvením, především s pivem, dále byly realizovány různé průvody s alegorickými vozy apod. Dnes se původní význam slova pouť, tedy procesí městem s cílem v poutním kostele, proměnil spíše v městské slavnosti a církevní rozměr se postupně vytrácí.

Marek Moudrý

Rozlučka s létem na koupališti

PILATES

**PŘIJĎTE SI
ZACVIČIT S ANDREOU**

Město Horní Jiřetín zve na cvičení
- metoda PILATES -

**Každé úterý od 18.00 hod.
v místním Kulturním domě.
ZAČÍNÁME 13.09.2016**

Vstupné 40 Kč - obyvatelé Horního Jiřetína
Vstupné 80 Kč - ostatní

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Město Horní Jiřetín organizuje obřad „Vítání občánek“ v obřadní síni Městského úřadu pro děti s trvalým pobytem na území města Horního Jiřetína.

Právě budou děti narozené od 6.2.2016 do 10.9.2016. **Přihlášky přijímáme do 21.9.2016**

Pokud máte zájem zúčastnit se s Vaším miminkem a Vašimi nejbližšími obřadu „Vítání občánek“, dostavte se na MěÚ Horní Jiřetín s rodným listem dítěte.

TĚŠÍME SE NA VÁS A VAŠE MALÍČKÉ!!!

Kontaktní osobou je Karolína Kvasničková, tel.: 476 734 283, e-mail: podatelna@hornijiřetin.cz

Recept

Želé z bezinek a planých jablek
konec léta, počátek podzimu

Místo jablek můžete použít jablka na vaření, ale musí být tvrdá a kyselá.

- 750 g otrhaných bezinek
- Kilo a půl jablek
- Voda
- 1 citron
- cukr

Omyjte ovoce a rozkrájejte neloupaná jablka i s ohryzky. Všechno dejte do velkého kastrolu, zalijte vodou, aby bylo vše přikryté, přikryjte pokličkou, uveďte do varu a deset minut vařte. Občas promíchejte vařečkou.

Nechte přes noc prokapat dvojitou vrstvou mušelínu. Šťávu odměřte do kastrolu a na každých 500 ml přidejte 300 g cukru. Pomalu přiveďte k varu a míchejte, dokud se cukr ne-

rozpustí a pak vařte v odkrytém kastrolu, dokud směs nezačne želírovat. Seberte pěnu a přelejte do nahlátých suchých sklenic, překryjte kolečky z voskovacího papíru a za studena uzavřete celofánem.

Měsíčník Jiřikoviny vydává město Horní Jiřetín se sídlem Městský úřad Horní Jiřetín, 435 43 Horní Jiřetín, Potoční 15/1, IČO: 00265942. Členové redakční rady: Bc. Jiří Beneš, Ing. Vladimír Buřt, Ing. Lucie Dandová, Pavel Hogen, Hana Krejčová ml., Bc. Marek Moudrý, Radek Vrábel.
Kontakt: jirikoviny@hornijiřetin.cz.
Registrační číslo: MK ČR E 22398.

Hudební léto na zámku Jezeří

Hudební léto právě absolvovalo již svůj pátý ročník, a to velmi úspěšně. Říká se, že popáté už se akce stává tradicí. Tento festival se již nepochybně stal tradicí se zámek téměř neodmyslitelně spjatou. Návštěvnost letos opět překonala předchozí ročníky. Tím největším lákadlem bylo letos patrně uvedení opery Faust, na které se přišlo podívat bezmála 100 diváků. Festival si pomalu získává nepopiratelnou prestiž, a to nejen díky velmi kvalitním hudebníkům a pěveckým sólistům. Je oceňován i pro svůj netradiční výběr repertoáru, díky němuž na zámku zaznívá skladby neznámé, málo hrané, či dokonce znovu uvedené poprvé po několika desítkách i stech letech. Mnohdy se tak jedná o jedinečnou možnost některé skladby slyšet nejenom naživo, ale celkově, protože některé z nich dokonce nemají ani svou zvukovou nahrávku. „Těší mě, že Hudební léto v Jezeří si za pět let našlo své posluchače. Atmosféra na Jezeří je opravdu magická a slyšet zde hudbu, která se na zámku kdysi hrála, vyvolává řadu asociací. Snažíme se, aby si srpnové sobotní podvečery zachovaly neformálního ducha, a podle reakcí publika vím, že si to řada po-

sluchačů užívá. Do budoucna máme velké plány a já jsem vděčná, že průkopnické začátky jsou snad již za námi,“ říká k festivalu jeho hlavní organizátorka a často účinkující klavíristka Alena Hönigová. Neformálnost je také jednou z hlavních předností této akce. Panuje zde rovnováha mezi vysokou úrovní a kvalitou a lidským přístupem, tak aby nebyla akce jako většina festivalů vážné hudby vhodná spíše přímo pro milovníky klasiky a odborníky, ale také pro obyčejné lidi. Domácí a útulnou atmosféru z velké části také navozují vynikající občerstvení a sklenka kvalitního vína, které nechybí během žádného koncertu. Je skutečně velkým úspěchem, že se na Jezeří opět probouzí hudební život, a nezbývá než doufat, že má nakročeno k alespoň částečnému kulturnímu a společenskému významu, jakému se těšil v minulosti.

Pokud jste ani jeden koncert nestihli, nezoufejte. Vždy můžete navštívit zámek během jeho návštěvní doby, zajít se od září podívat na překrásné květinové instalace floristů nebo poslední víkend v říjnu zavítat na již tradiční a největší akci zámku – Oživlá strašidla.

Hana Krejčová ml.

Středověká minulost Horního Jiřetína

Ve dnech 29. a 30. srpna proběhl drobný záchranný archeologický výzkum při pokládce datových kabelů ve Školní ulici v centru Horního Jiřetína. Archeologický dozor prováděli archeologové Martin Volf a Milan Kukla z Ústavu archeologické památkové péče severozápadních Čech v Mostě. Na mírném návrší mezi potokem a kostelem Nanebevzetí Panny Marie byly ve výkopu o hloubce 1 m a šířce 40 cm zjištěny archeologické nálezy z období počátků vsi, tj. z 2. poloviny 13. a počátku 14. století. Vzhledem k tomu, že terénní zásah byl omezený, je i výpovědní možnost archeologů interpretujících situaci v podzemí omezená. Avšak jde o zjištění svým způsobem unikátní, neboť se jedná o historicky první archeologické nálezy středověkého stáří z Horního Jiřetína. A teď již k samotné terénní situaci. Při dně výkopu v hloubce 80 cm nasedala na geologické šterkové podloží kulturní vrstva. Pod tímto pojmem chápeme pozůstatky středověkého terénu, do kterého byly ukládány odpady ze 13.–14. století. Jednalo se především o zlomky keramických nádob – hrnců, hrnků, džbánů, mís a jiných tvarů, které používali obyvatelé Jiřetína před 700 lety v kuchyni a při stolování. Zajímavostí je zjištění železných artefaktů a především strusek, které dokládají výskyt řemesel zpracovávajících železo v Horním Jiřetíně ve vrcholném středověku. Lze si

tedy představit, že na jiřetínské návsi, kde usedlosti vznikaly po obou stranách potoka, fungovala na sklonku 13. století kovárna. Horní Jiřetín je typickým reprezentantem kolonizační lánové vsi, přičemž první písemná zmínka se k němu dochovala z roku 1263, kdy je zmiňován jako Jorrenthal. Tato historická zmínka dobře koresponduje s výsledky aktuálního archeologického výzkumu a dokumentuje proměnu kulturní krajiny Podkrušnohoří ve středověku.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že i drobné výkopy, pokud jsou zkontrolovány archeologem, mohou přinést velice cenné informace o dějinách osídlení lokality. Proto žádáme všechny potenciální stavebníky, aby plnili svou zákonnou povinnost a ohlašovali výkopové práce archeologům, mohou tak pomoci poznat nejstarší dějiny svého bydliště.

Martin Volf, martin.volf@gmail.com

Povšimnutí

Přestavba budovy bývalé samoobsluhy u zastávky Pošta už je prakticky dokončena. Jiřetín měl to štěstí, že za dob minulých nevyrostly na jeho území žádné paneláky, jako se tomu často stalo i v těch nejmenších vesničkách. Přesto ale této „panelové posedlosti“ zcela neunikl. Novou přestavbou konečně získal tento dům o něco tradičnější ráz, který více zapadá do atmosféry svého okolí. Pomalu, ale jistě se tím mimo jiné toto místo vlastně připravuje na to, aby zde mohlo v budoucnu vzniknout malebné náměstíčko, které naše město zase o trochu zkrášlí a pozvedne.

Hana Krejčová ml.

Prázdniny jsou pryč... a je tady září

Už samotný název v nás vzbuzuje obraz prozářených, teplých dnů, s jasně modrým nebem a zlátnoucími listy. Září je pro milovníky přírody a zahrádkáře požehnaný měsíc. Nejen na zahrádkách, ale i ve volné přírodě se nabízí hojnost v podobě všemožných plodů. Zahrádkáři se chlubí svými zaslouženými úspěchy a hospodyňky pomalu plní spíže. V době mého dětství bylo dobrým zvykem na venkově pořádat výstavy, kde jste mohli obdivovat všechno to bohatství, které nám na podzim nadělila matka příroda. Stálo by za zamyšlení, zda bychom se rukou společnou nemohli pokusit vzkřísit tuto tradici a na naší „Jiřetínské zahradě Čech“ se pochlubit tím vším, co jsme na našich zahrádkách vypěstovali. Vyměnit si získané zkušenosti a nakonec provést hromadnou ochutnávku nejen sklizených produktů, ale také toho, co vše z nich dokážeme vykouzlit pomocí osvědčených a mnohdy i z generace na generaci předávaných rodinných receptů. Ten, kdo nemá vlastní zahrádku, nemusí zoufat. Vyjděte si do vašeho okolí a rozhlédněte se kolem sebe. Budete překvapeni, co všechno nám příroda v září nabízí. Všude okolo nás dozrávají bezinky, šípky, ostružiny a ovocné stromy jsou obtěžkány ovocem. Udělala jsem si malou procházku a za hodinu přinesla domů plný košík nejrůznějšího ovoce: hrušky, švestky, jablíčka – i planá, ale sladounká a roztomilá. Neodolala jsem ani hroznům lesklých fialových bezinek. Vše jsem doma očistila, nakrájela, hodila do hrnce, přidala vodu, cukr, citrón, skořici a dlouho a dlouho vařila. Výsledkem je šest sklenic zaručeně bio zavařeniny za rozumnou cenu. Nemohu se dočkat toho, až za dlouhých zimních večerů otevřu první sklenici a ochutnám. Tento můj recept je pokus, nabídnu vám k vyzkoušení recept osvědčený, nalezený v moudré knize (str. 7). Už staří Římané věřili, že černý bez prodlužuje život a odstraňuje veškeré neduhy. Moje babička říkala: „Před heřmánkem smekni, před bezinkou klekni.“

Hana Krejčová